

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
Imienia Generała Broni Karola Swierczewskiego

JAWNE

Egz. Nr **500**

Zabrania się dalszej publikacji i dokonywania odpisów bez zgody Komendanta ASG

płk dypl. Jerzy LEWANDOWSKI

**AKTUALNE WIADOMOŚCI O SIŁACH ZBROJNYCH NATO
ORAZ DOKTRYNALNYCH ZASADACH ICH UŻYCIA
W KONFLIKCIE ZBROJNYM**

Materiały do szkolenia kierowniczej kadry systemu OTK szczebla centralnego

Temat I

~~013030~~

ARCHIWUM
WYJOTKI SZKOLENIOWE
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
nr. 013030
34596

WARSZAWA

MARZEC

1969

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
Imienia Generała Broni Karola Świerczewskiego

JAWNE
~~SECRET~~
~~TOP SECRET~~

Egz. Nr **500**

Zabrania się dalszej publikacji i dokonywania odpisów bez zgody Komendanta ASG

plk dypl. Jerzy LEWANDOWSKI

**AKTUALNE WIADOMOŚCI O SIŁACH ZBROJNYCH NATO
ORAZ DOKTRYNALNYCH ZASADACH ICH UŻYCIA
W KONFLIKCIE ZBROJNYM**

Materiały do szkolenia kierowniczej kadry systemu OTK szczebla centralnego

Temat I

~~013030~~

ARCHIWUM
BIJOTERI SZKOLENIOWA
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
ul. Gen. Karol K. Świerczewskiego
34596

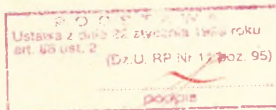
W A R S Z A W A

M A R Z E C

1 9 6 9

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
Imienia Generała Broni Karola Świerczewskiego

Amekl. prot 12654

~~DO UŻYTKU~~
~~AKADEMII~~
TAJNE

Egz. Nr **500**

Zabrania się dalszej publikacji i dokonywania odpisów bez zgody Komendanta ASG

płk dypl. Jerzy LEWANDOWSKI

**AKTUALNE WIADOMOŚCI O SIŁACH ZBROJNYCH NATO
ORAZ DOKTRYNALNYCH ZASADACH ICH UŻYCIA
W KONFLIKCIE ZBROJNYM**

Materiały do szkolenia kierowniczej kadry systemu OTK szczebla centralnego

Temat I

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
Im. Gen. Broni K. Świerczewskiego
034596

SPIS TREŚCI

	<u>str.</u>
I. KONCEPCJE STRATEGICZNE STANÓW ZJEDNOCZONYCH I PAŃSTW NATO	1
II. SIŁY ZBROJNE STANÓW ZJEDNOCZONYCH NA KONTYNENCIE AMERYKAŃSKIM, KTÓRE MOGĄ ODDZIAŁYWAĆ NA EUROPEJSKI TEATR WOJNY	6
1. Strategiczne siły jądrowe	6
2. Siły lądowe Stanów Zjednoczonych na kontynencie Ameryki i możliwości ich zaangażowania w Europie	7
3. Lotnictwo transportowe Stanów Zjednoczonych i możliwości jego wykorzystania do przewozu sił lądowych, sprzętu i wyposażenia	8
4. Możliwości przerzutu sił lądowych, sprzętu i zaopatrzenia ze Stanów Zjednoczonych do Europy transportem morskim	8
5. Lotnictwo taktyczne Stanów Zjednoczonych i możliwości jego użycia na ETW	9
6. Floty operacyjne sił morskich głównych państw kapitali- stycznych i możliwości ich użycia w Europie	9
III. SIŁY ZBROJNE PAŃSTW KAPITALISTYCZNYCH NA KONTYNENCIE EUROPEJSKIM	10
1. Strategiczne siły jądrowe w Europie	10
2. Zasoby amunicji jądrowej	11
3. Połączone i narodowe siły lądowe państw NATO oraz siły lądowe innych państw kapitalistycznych na ETW	11
4. Ocena gotowości bojowej sił lądowych wojsk NATO	12
5. Taktyczne siły powietrzne w Europie	16
6. Możliwości narastania sił lądowych w Europie	18
IV. ZAŁOŻENIA DOKTRYNALNE UŻYCIA SIŁ ZBROJNYCH PAŃSTW KAPITA- LISTYCZNYCH NA KONTYNENCIE EUROPEJSKIM	21

I. KONCEPCJE STRATEGICZNE STANÓW ZJEDNOCZONYCH I PAŃSTW NATO

Koncepcje strategiczne i doktryny militarne Stanów Zjednoczonych i głównych państw kapitalistycznych były i są wyrazem ich polityki, zmierzającej do osiągnięcia panowania nad światem, do likwidacji państw socjalistycznych, zahamowania ruchów narodowo-wyzwoleńczych i przywrócenia kapitalistycznych stosunków społecznych.

Wiodącą rolę w świecie kapitalistycznym przejęły Stany Zjednoczone w oparciu o swą siłę ekonomiczną, polityczną i militarną. Starają się one również podporządkować sobie cały świat kapitalistyczny i narzucić mu swą strategię, nie licząc się z interesami innych państw, wchodzących do różnych bloków militarnych, czy zachowujących neutralność.

W związku z tym, że szereg publicystów wojskowych Zachodu interpretuje dość swobodnie pojęcie "strategii i doktryny" przytacza się definicje tych pojęć w rozumieniu większości militarystów Zachodu. Oto niektóre sformułowania:

"Współczesna strategia jest sztuką skutecznego wykorzystania całego potencjału ekonomicznego, gospodarczego i militarnego danego państwa, do realizacji celów politycznych. Jest sztuką rozwiązywania problemów wynikających w każdym konflikcie między dwoma przeciwnikami, posługującymi się całą swą siłą, przy optymalnym zaangażowaniu posiadanej techniki do realizacji celów politycznych".

"Pod pojęciem doktryny należy rozumieć dyrektywy programu politycznego państwa, partii rządzącej czy grupy państw". W myśl wypowiedzi gen. Willard G. Wyman'a byłego Dowódcy Kontynentalnych sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych i prof. Garthofa ze Studium Obrony Państwa przy uniwersytecie w Harvard - strategia wskazuje jakie cele należy osiągnąć w zamierzonej wojnie czy kampanii".

"Doktryna określa siły, środki i sposoby jakie należy użyć, by osiągnąć zamierzone cele".

Doktryna sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych zakłada, że przyszłe działania wojenne będą się odbywały w trzech wymiarach: w powietrzu, na lądzie i na morzu. Doktryna nie formułuje typowych rozwiązań, ani nie daje wypracowanego czy ustalonego wzoru na prowadzenie wojny. Jest ona oparta na wspólnym wysiłku wszystkich trzech rodzajów sił zbrojnych, to jest: sił lądowych, morskich i powietrznych. Doktryna bada cele polityki i możliwości własne, rozpatruje ich zależności od możliwości i celów politycznych ewentualnych przeciwników.

Doktryna sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych zakłada różne możliwości prowadzenia wojen, biorąc pod uwagę trzy alternatywy:

- rozpoczęcie wojny przez przeciwnika przy zastosowaniu niszczącego, zmasowanego ataku bronią jądrową. Pogląd ten uważa się już na Zachodzie jako nierealny;
- rozpoczęcie wojny globalnej, w czasie której użycie broni jądrowej może być ograniczone;
- rozpoczęcie wojny lokalnej, to znaczy takiej, w której konflikt będzie ograniczony pod względem geograficznym, chociaż nie musi być ograniczony w stosunku do użytej broni.

Każdy rodzaj sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych w stosunku do wymienionych alternatyw będzie miał swą własną doktrynę działania.

W jaki sposób kształtowały się poglądy strategiczne Zachodu i jak starał się wprowadzać je w życie ?

Bezpośrednio po zakończeniu II wojny światowej, Stany Zjednoczone, które posiadały monopol na broń jądrową, rozpoczęły otaczać kraje socjalistyczne blokami militarnymi. Pierwszym blokiem, zorganizowanym przeciwko krajom socjalistycznym było NATO. Blok ten zaczął kształtować się w roku 1949, a obecną postać uzyskał w roku 1955. W maju 1955 roku do Paktu NATO przystąpiła NRF. W 1966 roku Francja wystąpiła ze zintegrowanej struktury wojskowej Paktu. Pakt NATO nie był jedynym sojuszem skierowanym przeciwko państwom socjalistycznym. Dążąc do okrążenia Związku Radzieckiego, Stany Zjednoczone zawarły szereg sojuszy militarnych, takich jak ANZUS w 1951 r.; SEATO w 1954 r. i CENTO w 1955 r. Ponieważ po zakończeniu II wojny światowej tylko Stany Zjednoczone posiadały broń atomową, poszczególne państwa kapitalistyczne, pomimo licznych wątpliwości i rozbieżności polityczno - ekonomicznych, stosunkowo łatwo podporządkowywały się dyktatowi politycznemu i militarnemu Stanów Zjednoczonych. Państwa te liczyły na pomoc ekonomiczną i na ochronę "parasola atomowego" Stanów Zjednoczonych.

Stratedzy amerykańscy wbrew swoim oczywistym zakusom militarnym i dążeniom do dominacji światowej twierdzili, że ich strategia jest strategią obronną, a wszelkie sojusze militarne mają na celu jedynie obronę "wolnego świata", przed ekspansją sił socjalistycznych.

Wypracowaną wkrótce po wojnie a sformułowaną przez ówczesnego sekretarza stanu Dullesa strategię nazwano strategią "odstraszenia" lub "zmasowanego odwetu". Strategia ta miała polegać na natychmiastowym użyciu

strategicznej broni jądrowej, w wypadku bezpośredniego zagrożenia na głównym teatrze wojny.

Jako główny Teatr Wojny był i jest w dalszym ciągu uznawany Europejski Teatr Wojny. Na teatrze tym, w myśl strategii "zmasowanego odwetu" przewidziano koncepcję "tarczy i miecza". Tarczę stanowiły siły zbrojne państw wchodzących do NATO, a miecz - strategiczne siły powietrzne Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, pociski międzykontynentalne i okręty podwodne z pociskami Polaris.

Strategia ta utrzymała się jedynie do 1952 r. Prawdziwy wstrząs dla strategii "zmasowanego odwetu" nastąpił po wystrzeleniu pierwszego sputnika przez Związek Radziecki. Dla strategów Zachodu stało się jasne, że na wypadek wojny, kontynent Stanów Zjednoczonych znajdzie się pod takimi samymi uderzeniami atomowymi, jakie Amerykanie mieli zamiar wykonać na państwa socjalistyczne. Wszystkie przewidywania i plany strategiczne dotyczące nie tylko Europy ale i całego świata, stały się tym samym nieaktualne i bezużyteczne.

W tej sytuacji politycy i strategowie amerykańscy dokonali odwrotu od koncepcji natychmiastowego uderzenia bronią jądrową, przy jakimkolwiek konflikcie, a zaczęli lansować hasła zapobiegania wybuchowi powszechnej wojny jądrowej.

W roku 1954 Związek Radziecki stał się mocarstwem atomowym. Niezależnie od rozbudowy sił atomowych, Związek Radziecki rozbudowywał stale swe siły konwencjonalne, przez co stał się pierwszym mocarstwem świata. W tym czasie zaczęto rozważać w Stanach Zjednoczonych skutki jakie mogłyby spowodować zmasowane uderzenia jądrowe, wykonane przez ZSRR na Stany Zjednoczone.

Biuro do spraw mobilizacji Stanów Zjednoczonych - Office of Civil and Defense Mobilization - badało między innymi możliwości ataku na kontynent amerykański poprzez Arktykę. Według obliczeń tego biura, atak pociskami balistycznymi poprzez Arktykę może zniszczyć w ciągu jednego dnia około 220 ważnych obiektów w Stanach Zjednoczonych. Straty w miastach wynosiłyby do 75%. Ogółem po jednorazowym ataku jądrowym o łącznej mocy około 3000 megaton byłoby w Stanach Zjednoczonych 54 milionów zabitych i 20 milionów ciężko rannych. W ciągu 7 godzin - 30% powierzchni Stanów Zjednoczonych pokryłoby się opadami radioaktywnymi powodującymi zamieranie życia. Przy obecnie istniejących systemach ostrzegania w Stanach Zjednoczonych, czas ostrzegania przy ataku pociskami balistycznymi wynosi

15 minut. Przy zastosowaniu przez Związek Radziecki bomb orbitalnych /FOBS - Fractional Orbital Bombardment System/ czas ostrzegania wyniesie tylko 3 minuty. Według oceny strategów amerykańskich, atak na Stany Zjednoczone może nastąpić nie tylko poprzez Arktykę ale i poprzez Antarktydę. Należy stwierdzić, że na kierunku Antarktydy Stany Zjednoczone nie posiadają żadnych systemów ostrzegawczych.

Według oświadczenia gen. Powers'a, Związek Radziecki potrzebuje tylko od 263 do 300 rakiet by sparaliżować cały potencjał przemysłowy i militarny Stanów Zjednoczonych.

W związku z takimi wnioskami, strategii Stanów Zjednoczonych, czując słabość strategii odstraszenia od globalnej wojny jądrowej, a jednocześnie pragnąc uniknąć uderzeń jądrowych na swój kontynent, sformułowali nowe założenia strategiczne.

W rozważaniach swych przyjęli, że koniecznie każdy konflikt w Europie czy w innych ważnych rejonach świata, musi rozpocząć się od razu od zmasowanego uderzenia jądrowego, odwracając po prostu koncepcję "tarczy i miecza": rola "tarczy" przeszła na siły jądrowe, a rola "miecza" na siły zbrojne. Koncepcję tę sformułował wyraźnie prezydent Kennedy w Nassau w roku 1962. Koncepcja ta świadczyła o rozpoczęciu odbudowy i rozbudowy sił konwencjonalnych.

Dowodem niezmienności polityki Stanów Zjednoczonych w skali całego świata, jest ich obecnie obowiązująca, "strategia elastycznego reagowania". Strategia ta, ma zapewnić realizację celów polityki Stanów Zjednoczonych na całym świecie, ze szczególnym uwzględnieniem Europejskiego Teatru Wojny.

W NATO przyjęto strategię elastycznego reagowania jako obowiązującą w grudniu 1967 roku.

Istota strategii elastycznego reagowania, tak jak ją zdefiniował prezydent Kennedy, polega na "zapewnieniu Stanom Zjednoczonym możliwości prowadzenia każdego rodzaju wojny, to znaczy tak powszechnej jak i lokalnej, bądź przy użyciu broni jądrowej, bądź tylko konwencjonalnej, na małą czy na dużą skalę".

NRF przyjęła co prawda amerykańską strategię, ale nie przestała wysuwać swych zastrzeżeń co do poszczególnych jej założeń i sposobów jej realizacji.

Według poglądów militarystów zachodnoniemieckich strategia ta nie zdaje egzaminu, ponieważ kładzie zbyt duży nacisk na rozwiązywanie sytuacji kryzysowych w Europie środkami politycznymi, a w związku z tym nakłada

stosunkowo długi /Amerykanie - do 30 dni, Niemcy do 6 dni/ tzw. okres ostrzegawczy od momentu wybuchu kryzysu do podjęcia ewentualnych akcji militarnych. Aktualnie w Bonn lansuje się pogląd, że najprawdopodobniejszą jest sytuacja, w której nie będzie w ogóle okresu ostrzegawczego. Pogląd ten rozpowszechnił się zwłaszcza po agresji izraelskiej przeciwko państwom arabskim, od którego to czasu w NRF coraz większą wagę przywiązuje się do koncepcji "prewencyjnych" - konwencjonalnych wojen błyskawicznych, z pełnym wykorzystaniem za - skoczenia.

Na podstawie dotychczasowych reakcji można sądzić, że koła polityczne i wojskowe NRF będą dążyć do przeforsowania lansowanej przez siebie od lat tak zwanej "strategii wysuniętej obrony". Mimo obronnych pozorów strategii wysuniętej, przywilej mają zdecydowane działania zaczepne, które mają być podjęte od samego początku konfliktu zbrojnego. Tak zwana "czołowa rubież obrony", tuż u granicy NRF z państwami socjalistycznymi, ma w istocie rzeczy zapewnić już w okresie pokoju jak najlepsze warunki wyjściowe do zaborczych działań ofensywnych. Należy więc stwierdzić, że tzw. ugrupowanie obronne i czołowa rubież obrony, nie jest niczym innym jak przygotowaniem strategicznej rubieży wyjściowej do działań zaczepnych.

Nowym akcentem w poglądach strategicznych NATO jest wysuwanie tak zwanej teorii dwóch strategii:

- 1/ strategii zniszczenia sił zbrojnych /strategia klasyczna/ i
- 2/ strategii wyczerpania materialnego.

Strategia wyczerpania materialnego zakłada, że przewaga materialna nad przeciwnikiem wpływa w coraz większym stopniu na wynik wojny i ma takie same znaczenie jak przewaga liczebna i jakościowa sił zbrojnych.

Istotą wojny na wyczerpanie materialne, jest dokonanie w gospodarce przeciwnika - w k^ulminacyjnym momencie - zniszczeń na ogromną skalę. Środkiem realizacji strategii wyczerpania materialnego są pociski raketowe z głowicami jądrowymi, a celem - zniszczenie podstaw ekonomiki i zasobów materialnych przeciwnika.

W aktualnej sytuacji polityczno-wojskowej, lansowanie przez teoretyków zachodnich strategicznej koncepcji wyczerpania materialnego przeciwnika, ma swoją szczególną wymowę w powiązaniu z globalną polityką i strategią imperializmu, jak i ze strategią elastycznego reagowania, której istotą jest, między innymi, dążenie do realizacji

globalnych celów za pomocą nieustannej walki w dziedzinie ekonomicznej i naukowo-technicznej. O ile strategia elastycznego reagowania zakłada nieustanną walkę ekonomiczną w celu osłabienia państw socjalistycznych, o tyle strategia wyczerpania materialnego uzupełnia ją stwierdzeniem, że moment rozpoczęcia akcji niszczenia obiektów gospodarczych odgrywa drugorzędną rolę. Oznacza to, że można przystąpić, na przykład, do akcji sabotażu w gospodarce już na długo przed planowaną wojną. Poza tym nie musi to być i koniecznie od razu klasyczny sabotaż polegający na fizycznym niszczeniu obiektów gospodarczych; akcja może sprowadzać się na przykład do osłabiania i zakłócania procesów wytwórczych, drogą wywoływania rozruchów wewnętrznych, lub też do szerszego uzależnienia gospodarczego, by w odpowiednim momencie fakt ten wykorzystać do zahamowania produkcji.

Forma prowadzenia wojny, której wyrazem jest strategia wyczerpania materialnego stanowi jeszcze jeden idowód agresywnego charakteru całej burżuazyjnej doktryny wojennej.

Pamiętając o założeniach strategicznych Zachodu, rozpatrzmy jakie siły państw kapitalistycznych mogą wziąć udział w konflikcie europejskim.

II. SIŁY ZBROJNE STANÓW ZJEDNOCZONYCH NA KONTYNERNCIE AMERYKAŃSKIM, KTÓRE MOGĄ ODDZIAŁYWAĆ NA EUROPEJSKI TEATR WOJNY

1. Strategiczne siły jądrowe Stanów Zjednoczonych

W skład strategicznych sił jądrowych Stanów Zjednoczonych wchodzi: międzykontynentalne pociski balistyczne, atomowe okręty podwodne z pociskami "Polaris" i strategiczne samoloty bombowe.

Wszystkie międzykontynentalne pociski balistyczne w ogólnej liczbie 1054 /54 Titan i 1000 Minuteman/ znajdują się na terytorium Stanów Zjednoczonych. Pociski te są porozmieszczane pojedynczo w silosach. Poszczególne pociski są oddalone od siebie od 5-20 km. Tak rozmieszczone pociski tworzą grupy, w których znajduje się od 50-100 pocisków. Grupy te znajdują się w następujących rejonach: Elsworth, Minot, Grand Forks /stan Północna Dakota/; Malmstrom /stan Montana/; Whiteman /stan Missouri/; Warren /stan Wyoming/.

Według stanu na dzień 1.01.1969 r. Stany Zjednoczone posiadają 41 atomowych okrętów podwodnych wyposażonych w 656 pocisków Polaris. Na terytorium Europy mogą oddziaływać w pierwszym uderzeniu tylko te okręty podwodne, które znajdują się w bazach na terenie Europy oraz te, które mogą podpłynąć z baz Stanów Zjednoczonych. Są to następujące okręty podwodne:

- 10 okrętów z 14 eskadry Holy Loch Szkocja. Z liczby tej 3-4 okręty patroluje ciągle Morze Norweskie, a 5 okrętów Północny Atlantyk;
- 10 okrętów 16 eskadry z M. Rota Hiszpania. Z liczby tej 6-7 okrętów patroluje Morze Śródziemne, a 3 znajdują się w bazie Rota;
- 6 okrętów z 18 eskadry Charleston Stany Zjednoczone;
- 6 okrętów w bazach remontowych Stanów Zjednoczonych;
- inne okręty podwodne znajdujące się na Pacyfiku i Morzu Chińskim.

Strategiczne samoloty bombowe Stanów Zjednoczonych /645 samolotów/ bazują na terytorium Stanów Zjednoczonych /541 samolotów/ w Syjamie i na wyspie Guam /104 samoloty/. W Europie dla samolotów strategicznego lotnictwa bombowego przygotowano bazy w Wielkiej Brytanii i w Hiszpanii. Należy przypuszczać, że do wykonania uderzeń jądrowych siłami strategicznego lotnictwa bombowego Stany Zjednoczone mogą przetrzucić do Europy około trzech skrzydeł bombowców w składzie około 140 samolotów. Z ogólnej liczby 1054 międzykontynentalnych pocisków balistycznych w pierwszym uderzeniu może być użyte około 750-800 pocisków. Obecnie odbywa się przezbrajanie okrętów podwodnych w pociski Polaris typu A-3. W 1970 roku Stany Zjednoczone mają wprowadzić nowy typ pocisku Posejdon, który ma mieć głowicę wyposażoną w 3 do 10 ładunków jądrowych. Przewiduje się również stopniowe wprowadzenie nowych naddźwiękowych samolotów FB-111.

2. Siły lądowe Stanów Zjednoczonych na kontynencie Ameryki i możliwości zaangażowania ich w Europie

W skład sił lądowych Stanów Zjednoczonych na kontynencie amerykańskim wchodzi:

- strategiczne siły interwencyjne /3 Korpus Armijny i 18 Korpus Powietrzno-Desantowy/ 3 Korpus składa się z 1 i 2 Dywizji Pancерnej oraz 5 Dywizji Zmechanizowanej. W skład 3 Korpusu może wejść 194 Brygada Pancerna, która podlega Dowództwu Rozwoju Działań Bojowych. 18 Korpus składa się z 82 Dywizji Powietrzno-Desantowej bez jednej brygady, 1 i 2 Brygady Zmechanizowanej, z 24 Dywizji obecnie przetrzucanych do Europy i z 197 Brygady Zmechanizowanej;
- Korpus Piechoty Morskiej w składzie 2 i 5 Dywizji bez 2 pułków;
- wydzielona rezerwa pierwszej gotowości - selective reserve force -
 - 3 dywizje i 3 brygady, które po powołaniu muszą odbyć 4-6 tygodniowe szkolenie;

x już zostały przeniesione w czasie chwiania Reforger!

- Gwardia Narodowa - National Guard - 8 dywizji - 18 brygad i liczne jednostki wsparcia;
- Zorganizowane Rezerwy - Organized Reserve - 13 dywizji szkolnych, 3 brygady oraz jednostki wsparcia.

Całość sił lądowych Stanów Zjednoczonych na kontynencie Ameryki przeznaczona jest do wzmocnienia sił amerykańskich znajdujących się w Europie i w innych częściach świata. Najwyższą gotowość zachowują korpusy interwencyjne.

Na Europejski Teatr Wojny, przy pomocy transportu powietrznego, mogą być przerzucone następujące siły:

- dwie dywizje /2 Pancerna i 5 Zmechanizowana/ transportem powietrznym w trzecim dniu mobilizacji; sprzęt ciężki tych dywizji znajduje się w Kaiserslautern NRF;
- dywizja powietrzno-desantowa w siódmym dniu mobilizacji;
- dywizja pancerna w dziesiątym lub jedenastym dniu po rozpoczęciu mobilizacji.

3. Lotnictwo transportowe Stanów Zjednoczonych na kontynencie Ameryki i możliwości jego wykorzystania do przerzutu sił lądowych, sprzętu i wyposażenia

Do przerzutów powietrznych Stany Zjednoczone mogą wykorzystać 21 i 22 armię lotnictwa transportowego - około 500 samolotów transportowych. Ponadto mogą one wykorzystać lotnictwo transportowe z dowództwa lotnictwa taktycznego - około 350 samolotów transportowych oraz rezerwy dowództwa wojskowego transportu powietrznego /MATS - Military Air Transport Service/ - około 1000 samolotów transportowych. Ze względu na udźwig i stan techniczny, Stany Zjednoczone mogą wykorzystać razem około 1260 samolotów transportowych.

Wykorzystując wszystkie samoloty transportowe do jednorazowego przerzutu Stany Zjednoczone mogą przewieźć na odległość 6000 km około 16500 ton ładunku i 20000 ludzi; na odległość 8000 km ok. 9000 ton ładunku i 20000 ludzi.

4. Możliwości przerzutu sił lądowych, sprzętu i zaopatrzenia ze Stanów Zjednoczonych do Europy transportem morskim

Do przewozu wojsk, uzbrojenia i sprzętu wojskowego przez Atlantyk, dowództwo sił morskich Stanów Zjednoczonych może wykorzystać siły amfibijne floty /Fleet Amphibious Forces/, okręty wojskowej służby

transportu morskiego /MSTS - Military Sea Transport Service/ oraz statki floty handlowej /Merchant Fleet/. Siły amfibijne we flocie Atlantyku mają 52 okręty desantowe. Do transportu jednej dywizji potrzeba około 70 okrętów desantowych średniej wielkości.

Wojskowa służba transportu morskiego posiada dwie grupy okrętów. Etatowa grupa liczy około 160 okrętów, a grupa nieetatowa, składająca się ze statków wydzierżawionych, liczy około 240 okrętów. W związku z wojną w Wietnamie ocenia się, iż w obecnej chwili do przewozów wojskowych przez Atlantyk, może być użytych około 50 okrętów.

Flota handlowa Stanów Zjednoczonych liczy około 2600 statków, z tego 917 statków jest w eksploatacji, a 1683 tworzy tak zwaną rezerwę państwową.

Statki pozostające w rezerwie są to standartowe statki z II wojny światowej: około 1300 statków "Liberty" i 230 "Victory". Statki te mogą być również użyte do transportu zaopatrzenia. Na przygotowanie ich do wyjścia w morze potrzeba od 2 do 3 miesięcy. Do przewozu przez Atlantyk może być wykorzystanych około 180-200 statków z floty handlowej. Ocenia się, że przy pomocy wyżej wymienionych statków i okrętów z wojskowej służby transportu morskiego, Stany Zjednoczone mogą przerzucić do Europy około 5 dywizji w czasie od 20-24 dni. Po dokonaniu mobilizacji statków będących w rezerwie, Stany Zjednoczone mogą przerzucić dodatkowo do Europy 5-6 dywizji w czasie około 50 dni.

5. Lotnictwo taktyczne Stanów Zjednoczonych na kontynencie Ameryki i możliwości jego użycia na europejskim teatrze wojny

W wypadku konfliktu zbrojnego w Europie, na Europejskim Teatrze Wojny może wziąć udział część sił lotnictwa taktycznego, znajdującego się obecnie w Ameryce. Stany Zjednoczone posiadają obecnie około 2800 samolotów bojowych, z tego około 700 samolotów bazuje w Europie, 1200 w Azji i 900 w Stanach Zjednoczonych. Ocenia się, że około 850 samolotów lotnictwa taktycznego może przybyć na Europejski Teatr Wojny.

6. Floty operacyjne sił morskich głównych państw kapitalistycznych i możliwości ich użycia w Europie

Na Europejskim Teatrze Wojny mogą być użyte siły morskie Stanów Zjednoczonych znajdujące się na Atlantyku, na Morzu Północnym

i Śródziemnym, oraz floty morskie państw członków NATO.

Przewiduje się, że na wypadek wojny w Europie siły morskie wschodniego Atlantyku wzrosną do 100 okrętów. Część sił z floty Atlantyku - 42 okręty - znajduje się na Morzu Śródziemnym.

Na każdym lotniskowcu amerykańskim bazuje od 72 do 86 samolotów, w tym 39-48 nosicieli broni jądrowej. Zapas amunicji jądrowej na każdym lotniskowcu wynosi 144 jednostek. Średnio przyjmuje się 62 samoloty i 144 jednostki broni jądrowej. Lotniskowce brytyjskie zabierają około 30 samolotów, w tym 15 nosicieli broni jądrowej. Zapas amunicji jądrowej na każdym lotniskowcu brytyjskim wynosi około 30 jednostek.

Strefa działań lotnictwa pokładowego sił morskich w obszarze wschodniego Atlantyku i Morza Norweskiego obejmuje: północną i zachodnią część Związku Radzieckiego, północną część PRL i NRD oraz Morze Bałtyckie. Strefa działań lotnictwa pokładowego 6 Floty amerykańskiej z Morza Śródziemnego obejmuje: Albanie, Jugosławie, Węgry, Bułgarię, Rumunię i Związek Radziecki mniej więcej po Kaukaz.

W poszczególnych akwenach morskich Europejskiego Teatru Wojny bazuje około 816 okrętów innych państw NATO. Z rozmieszczenia tych okrętów wynika, że na Morzu Bałtyckim może działać około 116 okrętów, na Morzu Północnym 94, na wschodnim Atlantyku i na Kanale La Manche 127, na Morzu Norweskim około 40 i na Morzu Śródziemnym około 264.

III. SIŁY ZBROJNE PAŃSTW KAPITALISTYCZNYCH NA KONTYNENCIE EUROPEJSKIM

1. Strategiczne siły jądrowe w Europie

Strategicznymi siłami jądrowymi w Europie dysponuje tylko Francja i Wielka Brytania. Oprócz tego, w Europie znajduje się część strategicznych sił jądrowych Stanów Zjednoczonych. Łącznie na Europejskim Teatrze Wojny znajdują się 124 /w tym 88 w. Brytania i 36 Francja/ strategiczne samoloty bombowe, 25 pocisków balistycznych SSRS oraz około 336 pocisków Polaris na atomowych okrętach podwodnych /około 10 na Morzu Północnym; 10 na Morzu Śródziemnym; 1 w W. Brytanii - po 16 pocisków na okręcie/.

Należy się spodziewać, że ze Stanów Zjednoczonych mogą być przerzucone do Europy trzy skrzydła strategicznego lotnictwa bombowego to jest 140 bombowców strategicznych oraz 4-5 okrętów podwodnych z pociskami Polaris.

Strategiczne lotnictwo bombowe rozmieszczone na Europejskim Teatrze Wojny jest przewidziane do uzupełnienia uderzeń wykonywanych

pociskami Polaris. Z baz Wielkiej Brytanii lotnictwo strategiczne może wykonać uderzenia na północne, środkowe i północno - wschodnie obszary PRL oraz na północno - zachodnie obszary ZSRR. Z baz w Hiszpanii lotnictwo to może atakować południowo - zachodnie obszary PRL i południowo - ^{2a} wschodnie obszary ZSRR.

2. Zasoby amunicji jądrowej

Na terenie Europy znajduje się obecnie około 7000 ładunków jądrowych. Z liczby tej, brytyjskie zapasy amunicji jądrowej - według danych z roku 1967 - wynosiły około 1 500 ładunków, z czego około 400 ładunków było przeznaczonych dla lotnictwa strategicznego /w liczbie 400 ładunków było około 300 bomb i 100 głowic pocisków Blue Steel/.

Francuskie zapasy amunicji jądrowej - według danych z roku 1967 - wynosiły około 40 ładunków /prawdopodobnie bomb lotniczych, każda o mocy 60 KT/. Można przypuszczać, że obecnie Francja może posiadać około 50-60 bomb jądrowych.

Na środkowo-europejskim teatrze działań wojennych dowództwo sił zbrojnych NATO posiada prawdopodobnie około 6 000 ładunków jądrowych, rozmieszczonych na terytorium NRF, Belgii, Holandii i Wielkiej Brytanii. Amunicja ta jest przeznaczona do zabezpieczenia działań na cały okres wojny.

3. Połączone i narodowe siły lądowe państw NATO oraz siły lądowe innych państw kapitalistycznych na Europejskim Teatrze Wojny

Dowództwo NATO podzieliło Europę na trzy teatry działań wojennych, a mianowicie: północno-europejski, środkowo-europejski i południowo-europejski teatr działań wojennych.

Rozpatrując siły lądowe na Europejskim Teatrze Wojny należy pamiętać, że występują tu wydzielone siły lądowe państw wchodzących w skład NATO, siły narodowe państw członków NATO, które nie zostały podporządkowane dowództwu NATO oraz są siły lądowe państw nie wchodzących w skład NATO, takich jak Francja, Austria i Hiszpania.

Siły lądowe NATO liczą obecnie:

- na środkowo-europejskim teatrze działań wojennych - 23 dywizje i 1 brygada;
- na północno-europejskim teatrze działań wojennych - 1 dywizja i 1 brygada;

- na południowo-europejskim teatrze działań wojennych 29 dywizji i 19 brygad.

Jedna dywizja znajduje się w Portugalii.

Narodowe siły państw członków NATO, nie podporządkowane dowództwu NATO liczą:

- na środkowo-europejskim teatrze działań wojennych - 11 dywizji i 21 brygad /Wielka Brytania - 2 dywizje i 2 brygady, Belgia 2 dywizje, Holandia 1 dywizja i 1 brygada, Portugalia 1 dywizja i 6 brygad, Francja 5 dywizji i 10 brygad/.

Siły lądowe innych państw kapitalistycznych w Europie liczą obecnie:

- na północno-europejskim teatrze działań wojennych - 14 brygad /Szwecja 7 brygad, Finlandia - 7 brygad/;
- na środkowo-europejskim teatrze działań wojennych - 14 dywizji i 10 brygad. /Hiszpania 14 dywizji i 3 brygady, Austria 7 brygad/.

Uwaga: na południowo - europejskim teatrze działań wojennych siły Włoch, Grecji i Turcji są w całości podporządkowane NATO. Liczą one: Włochy 7 dywizji i 7 brygad, Grecja 9 dywizji, Turcja 13 dywizji i 12 brygad.

4. Ocena gotowości bojowej sił lądowych wojsk NATO

a/ Na północno-europejskim teatrze działań wojennych /kierunek Jutlandzki/

6 Dywizja Zmechanizowana /NRF/ rozmieszczona w Szlezwiku-Holsztynie jest ukończona prawie w 100%. W okresie pokoju jest ona podporządkowana 1 korpusowi.

Jutlandzka Dywizja Piechoty /duńska/ składa się z dwóch brygad osłony /zmechanizowanych/, które są ukończone w 85% oraz z brygady piechoty mobilizacyjnej /zmotoryzowanej/, która jest skadrowana. Jednostki wsparcia dywizji są ukończone tylko częściowo.

Jutlandzka Dywizja Piechoty może być zorganizowana i osiągnąć pełną gotowość bojową w ciągu 2-3 dni.

Możliwe jest utworzenie z 6 Dywizji Zmechanizowanej i Jutlandzkiej Dywizji Piechoty korpusu niemiecko-duńskiego.

b/ Na środkowo-europejskim teatrze działań wojennych Północna Grupa Armii

1 Korpus Armijny/brytyjski/ ma skład zmienny /dwie dywizje zmechanizowane i jedna dywizja piechoty/. Jeżeli przyjmiemy, że 1 Korpus brytyjski będzie liczył 9 brygad, to ukończenie jego wynosi obecnie 75%. Jeżeli przyjmiemy, że dywizje będą dwubrygadowe to ukomple-

townie jego wynosi obecnie 90%, w tym 1 i 4 Dywizja Zmechanizowana w 100% oraz 2 Dywizja Piechoty w 70%. Stan wyszkolenia korpusu jest wysoki /wyższy niż wojsk NRF i amerykańskich/. Wypływa to stąd, że stan osobowy korpusu jest w 100% zawodowy. Służba szeregowca trwa od 6-11 lat. Co roku każdy szeregowiec i podoficer przechodzi przez szkolenie w zakresie jednej specjalności. Obecnie prowadzi się szkolenie spadochronowe pod hasłem "Każdy żołnierz spadochroniarzem". Oddziały korpusu osiągają gotowość bojową w rejonach alarmowych w przeciągu 1,5 godziny od ogłoszenia alarmu. Kadra oficerska ma doświadczenie bojowe z walk prowadzonych na Dalekim i Bliskim Wschodzie.

Sprzęt i uzbrojenie korpusu nie jest w pełni nowoczesne. W artylerii 30% dział pochodzi z okresu drugiej wojny światowej. W porównaniu do korpusów NRF i amerykańskich 1 Korpus brytyjski posiada małą ilość środków jądrowych. Ogólnie korpus ten jest bardzo dobrze wyszkolony i wyposażony.

1 Korpus Armijny NRF ma zmienny skład stanu osobowego. Stanowi on 30% sił całości Północnej Grupy Armii. Dywizje i brygady korpusu mają organizację stałą.

Stan ukończenia stanu osobowego wynosi od 85-90%, uzbrojenia i sprzętu 100%. Żołnierze zawodowi stanowią obecnie 5% stanu osobowego^{x/}. Wielu oficerów służyło w Wehrmachcie. Korpus posiada najnowsze uzbrojenie i wyposażenie. Na uzbrojeniu znajdują się nowoczesne czołgi "Leopard", a 85% artylerii jest to artyleria samobieżna. W składzie korpusu znajdują się 4 wyrzutnie pocisków rakietowych Sergeant. /6 Dywizja Zmechanizowana w Szlezwiugu ma również 4 wyrzutnie pocisków Sergeant/.

Wszystkie jednostki korpusu są zmotoryzowane, a obecnie trwa przekształcenie batalionów piechoty zmotoryzowanej /siedem/ na zmechanizowane. W stosunku do innych korpusów NATO, 1 Korpus niemiecki dysponuje dużą siłą ognia i stanowi podstawową siłę uderzeniową Północnej Grupy Armii.

1 Korpus belgijski jest ukończony w 85%. Z powodu reorganizacji i modernizacji, wyszkolenie wojsk korpusu jest niższe niż korpusu brytyjskiego i niemieckiego. Plan reorganizacji wojsk, który miał być zakończony w 1972 roku został chwilowo zahamowany, w związku z wypadkami w Czechosłowacji. Plan ten zakładał wycofanie do Belgii dwóch brygad zmechanizowanych. Dotychczas na uzbrojeniu korpusu

x/ W latach 70-tych stan ten zwiększył się do 62%.

jest dużo sprzętu przestarzałego. Działa i moździerze starego typu stanowią 30% stanu uzbrojenia. Większość czołgów jest również starszego typu. W związku z tym możliwości ogniowe korpusu są stosunkowo mniejsze. W 1970 roku ma być zakończona dostawa czołgów Leopard, zakupionych w NRF.

W 1969 roku ma być zakończone przezbrajanie brygadowych dywizjonów artylerii w działa samobieżne 105 i 155 mm. Większość jednostek otrzymała już transportery opancerzone. Trwa modernizacja sprzętu inżynierskiego i kwatermistrzowskiego. W najbliższym czasie przewiduje się wyposażenie batalionów piechoty w moździerze 120 mm, przewożone na pojazdach mechanicznych.

1 Korpus holenderski ma organizację niestałą. W skład korpusu wchodzi 1 i 4 Dywizja Zmechanizowana, jednostki wsparcia i zabezpieczenia oraz jednostki rezerwowe /5 Dywizja Piechoty, 32 i 101 Samodzielna Brygada Piechoty, 101 i 102 Grupa Artylerii Polowej/. Dywizje i brygady mają organizację stałą.

Korpus ma najmniejsze ze wszystkich możliwości ogniowe i manewrowe. Stan ukończenia związków taktycznych korpusu jest różny: 1 i 4 dywizja są ukończone w 75%, jednostki rezerwowe są skadrowane.

60% artylerii w korpusie to artyleria samobieżna w tym cała artyleria atomowa. Planuje się wprowadzić do dywizji zmechanizowanej po dwa dywizjony haubic 155 mm M-109 /w brygadzie pancernej i w jednej brygadzie zmechanizowanej/, w miejsce dział 105 mm. W dywizjach zmechanizowanych, z uwagi na trudną sytuację finansową i kadrową Holandii, mają być wprowadzane jednostki skadrowane.

Ogólnie Kanada ma w wojskach lądowych cztery brygady, z tego do działań w Europie przeznaczonych są dwie brygadowe grupy zmechanizowane. Pozostałe dwie lekkie brygadowe grupy piechoty, przewidziane są do przerzutu drogą powietrzną w rejony, w których warunki terenowe i klimatyczne są bardzo trudne. 4 Brygadowa Grupa Zmechanizowana znajdująca się w Europie jest ukończona w 100%. Na swoim uzbrojeniu ma przestarzałe czołgi typu Centurion. Stan osobowy brygady stanowią żołnierze zawodowi. Służba trwa nie krócej niż 5 lat. Rotację 4 Brygadowej Grupy Zmechanizowanej przeprowadza się batalionami z 3 Brygady stacjonującej w Kanadzie.

Czas przebywania w NRF poszczególnych batalionów nie przekracza 2 lat.

Centralna Grupa Armii

Ukompletowanie 7 Armii Polowej /USA/ wynosi od 90 do 95% w lu - dziach i 100% w sprzęcie, z tego 24 Dywizja Zmechanizowana jest ukompletowana w 60%. Poziom wykszolenia i wyposażenia jest bardzo wysoki. Obowiązuje zasada, że;

- 50% stanów osobowych osiąga gotowość bojową w ciągu 1/2 godziny;
- 85% stanów osobowych w ciągu 2-2,5 godziny.

Na wyposażeniu 7 Armii Polowej znajduje się dużo środków przenoszenia broni jądrowej oraz głowic jądrowych. Armia dysponuje dużą siłą ognia i ma duże możliwości manewrowe. Mimo, że 7 Armia stanowi w składzie Centralnej Grupy Armii tylko 42% sił, jest ona podstawowym związkiem operacyjnym.

2 i 3 Korpus Armijny /NRF/ mają 80-90% stanu osobowego, a 100% stanu uzbrojenia i sprzętu. 12 Dywizja Pancerna jest ukompletowana w około 70% w ludziach i w 80% w sprzęcie i uzbrojeniu.

3 Korpus zaliczany jest do najlepiej wyszkolonych korpusów. Stan wykszolenia 1 Dywizji Powietrzno - Desantowej jest wyższy niż w innych dywizjach. Może ona działać na korzyść Centralnej Grupy Armii, teatru działań wojennych, lub tylko na korzyść sił Bundeswehry.

3 Korpus jest cały przebrojony w czołgi Leopard. 2 Korpus ma nadal czołgi M-48. Przebrojenie w czołgi Leopard ma nastąpić w latach 70-tych.

W pododdziałach rozpoznawczych pozostają na wyposażeniu jeszcze amerykańskie czołgi M-41.

Stopień gotowości bojowej w wojskach NATO określa się czasem niezbędnym na mobilizację i rozwinięcie sił lądowych zgodnie z planem.

Program zabezpieczenia gotowości bojowej sił lądowych Stanów Zjednoczonych wprowadza pojęcie: "faktyczny stopień gotowości bojowej" - REDCON - jako realny stopień gotowości bojowej wynikający z ich ukompletowania, stanu uzbrojenia, poziomu wykszolenia bojowego oraz osiąganych czasów wyjścia z garnizonów i rozwinięcia sił.

Pierwszy stopień gotowości posiadają 1, 2 i 3 Korpus niemiecki oraz 7 Armia Polowa z wyjątkiem 24 Dywizji Zmechanizowanej.

Drugi stopień gotowości mają 1 Korpus belgijski i 1 Korpus brytyjski.

1 Korpus holenderski potrzebuje dłuższego czasu by uzyskać gotowość bojową - drugi stopień gotowości uzyskuje po 2-3 dniach a pierwszy po 17 - 18 dniach.

W styczniu 1969 roku Bundestag zatwierdził ustawę włączającą wojska obrony terytorium kraju, podporządkowane dotychczas okręgom wojskowym do wojsk operacyjnych. W związku z tym, siły operacyjne poszczególnych korpusów NRF znacznie wzrosną. Obecnie w NRF istnieje 6 Okręgów Wojskowych, którym podlegają obwodowe dowództwa obrony /ODO/.

Okręgom podlegają różne jednostki służb oraz wojska OTK tak zwane jednostki ochrony kraju - Heimatschutztruppe. Do końca roku 1969 miało być 200 kompanii ochrony kraju, 6 batalionów piechoty oraz 3 bataliony ochrony wybrzeża. Istnieją projekty, by w każdym obwodzie /województwie/ zorganizować po jednej brygadzie. Poza wojskami OTK istnieje policja graniczna, która ma 8 grup policji, każda w składzie 3 batalionów po 600 ludzi. Bataliony te są dobrze uzbrojone i posiadają transportery opancerzone. Policja graniczna posiada bataliony szkolne policji pogotowia, które mogą być włączone do zadań OTK. Obecnie jest 23 bataliony policji pogotowia i 8 oddziałów szkolnych.

Należy się spodziewać, że w siłach zbrojnych NRF nastąpi reorganizacja zmierzająca do wzmocnienia poszczególnych korpusów wojsk operacyjnych. Przewidywane jest również powoływanie dodatkowych kontyngentów do obrony terytorialnej.

5. Taktyczne siły powietrzne w Europie

Taktyczne siły powietrzne /TSP/ oraz siły powietrzne Francji i państw neutralnych w Europie są przeznaczone zarówno do wykonywania operacji powietrznych jak i zabezpieczenia działań wojsk lądowych NATO na poszczególnych teatrach działań wojennych.

W składzie taktycznych sił powietrznych NATO w Europie znajduje się 2749 samolotów bojowych. Łącznie z lotnictwem taktycznym Francji i siłami powietrznymi państw neutralnych w Europie jest około 4455 samolotów bojowych.

Siły główne taktycznych sił powietrznych NATO są rozmieszczone na środkowo - europejskim teatrze działań wojennych. Bazuje tu 1530 samolotów bojowych, w tym 804 nosiciele broni jądrowej. Na południowo - europejskim teatrze działań wojennych bazuje 952 samolotów w tym 192 nosiciele broni jądrowej, a na północno - europejskim teatrze działań wojennych - 277 samolotów bojowych /bez nosicieli broni jądrowej/.

W taktycznych siłach powietrznych NATO w Europie znajduje się duża ilość samolotów uderzeniowych, z których część jest przystosowana do przenoszenia broni jądrowej. W liczbie 2749 samolotów bojowych

znajduje się 1656 samolotów uderzeniowych, a wśród nich 996 samolotów nosicieli broni jądrowej.

Zgodnie z poglądami strategów USA, taktyczne siły powietrzne NATO z chwilą rozpoczęcia wojny jądrowej, mają wziąć udział w połączonej operacji lotniczo-rakietowej wykonanej na obszar państw Układu Warszawskiego na głębokość 1000 - 1200 km, to znaczy łącznie z zachodnimi obszarami ZSRR.

Po wykonaniu operacji lotniczo-rakietowej poszczególne związki operacyjne lotnictwa taktycznego NATO, są przewidziane do wsparcia działań związków operacyjnych sił lądowych. 4 i 2 Połączone Taktyczne Siły Powietrzne mają działać na kierunku Północnej i Centralnej Grupy Armii; 5 Połączone Taktyczne Siły Powietrzne - na kierunku 3 Armii włoskiej; 6 Połączone Taktyczne Siły Powietrzne - na kierunku 1 Armii greckiej oraz 1, 2 i 3 Armii tureckiej. Siły powietrzne Danii i Norwegii są przeznaczone do wykonywania zadań w ramach operacji prowadzonych w rejonie Cieśnin Duńskich, Morza Bałtyckiego i Morza Północnego. Siły powietrzne państw neutralnych, w razie przystąpienia do wojny mogą działać według narodowych planów obrony lub wykonywać zadania w ramach sił NATO.

a/ Taktyczne siły powietrzne państw NATO i państw neutralnych na środkowo-europejskim teatrze działań wojennych

Taktyczne siły powietrzne na środkowo - europejskim teatrze działań wojennych przeznaczone są do wykonywania operacji /samodzielnych i połączonych/ na północnym i centralnym kierunku strategicznym oraz do wsparcia działań sił lądowych.

W skład taktycznych sił powietrznych na środkowo-europejskim teatrze działań wojennych wchodzi zintegrowane siły powietrzne państw sygnatariuszy NATO: 2 i 4 Połączone Taktyczne Siły Powietrzne, 16 Armia Lotnictwa Taktycznego i siły powietrzne Portugalii. Ponadto w skład taktycznych sił powietrznych na tym teatrze działań wojennych mogą wejść siły powietrzne Francji oraz państw neutralnych: Austrii, Szwecji i Hiszpanii. Łącznie z siłami powietrznymi tych ostatnich państw, na środkowo - europejskim teatrze działań wojennych byłoby ponad 2640 samolotów bojowych, w tym 852 nosicieli broni jądrowej.

Główną siłą uderzeniową taktycznych sił powietrznych NATO na środkowo - europejskim teatrze działań wojennych są taktyczne samoloty myśliwskie 3 i 17 Armii Lotnictwa Taktycznego Stanów Zjednoczonych oraz grupy lotnictwa "Północ" i "Południe" /NRF/.

Należy liczyć się z tym, że w wypadku wojny w Europie taktyczne siły powietrzne NATO na środkowo - europejskim teatrze działań wojennych zostałyby wzmocnione. Wzmocnienie to nastąpiłoby prawdopodobnie przed rozpoczęciem działań wojennych - w wyniku перебазowania lotnictwa taktycznego ze Stanów Zjednoczonych i z Wielkiej Brytanii. Siły te mogą wzrosnąć również przez zmobilizowanie nowych jednostek lotniczych w państwach NATO, leżących w granicach tego teatru działań wojennych. Uwzględniając powyższe możliwości wzmocnienia lotnictwa taktycznego NATO w Europie, jeżeli nie byłoby przeciwdziałania, 2 Połączone Taktyczne Siły Powietrzne mogłyby posiadać w szóstym dniu mobilizacji około 750 samolotów, zaś 4 Połączone Taktyczne Siły Powietrzne około 1400 samolotów. W piętnastym dniu mobilizacji, 2 Połączone Taktyczne Siły Powietrzne mogłyby posiadać ponad 1000 samolotów, a 4 Połączone Taktyczne Siły Powietrzne - około 1900 samolotów bojowych.

Taktyczne siły powietrzne NATO bazujące na środkowo-europejskim teatrze działań wojennych, po wykonaniu zadań strategiczno - operacyjnych w ramach pierwszej operacji lotniczo-rakietowej początkowego okresu wojny jądrowej, są przewidziane do wsparcia działań sił lądowych. 2 Połączone Taktyczne Siły Powietrzne mają wsparć działania Północnej Grupy Armii, a 4 - Centralnej Grupy Armii. Taktyczne siły powietrzne mogą wykonywać także zadania, jak: walka o przewagę jądrową i o panowanie w powietrzu, izolacja pola walki i bezpośrednie wsparcie sił lądowych na polu bitwy.

6. Możliwości narastania sił lądowych

a/ na północno-europejskim teatrze działań wojennych /Półwysep Duński/

W pełnej gotowości bojowej znajduje się 6 Dywizja Zmechanizowana. Ponadto na obszarze I Okręgu Wojskowego /Szlaznik-Polsztyn/ w oparciu o oddziały terytorialne może być zmobilizowany dodatkowo związek taktyczny wielkości brygady lub dywizji w terminie do 15 dni.

DANIA

Brygady piechoty osłony /zmechanizowane/ osiągają gotowość bojową w ciągu kilku godzin. Brygady piechoty mobilizacyjne /zmotywowane/ osiągają gotowość bojową w ciągu 2 dni. Na wcielenie rezerwistów potrzeba 24 godzin. Na wyspie Fionia 6 pułk piechoty może w ciągu 14 dni zmobilizować brygadę piechoty zmotoryzowanej.

Na wyspie Bornholm stacjonują obecnie siły liczące 1/3 brygady. W okresie zagrożenia może z nich rozwinąć się brygada.

Bataliony piechoty i baterie artylerii obrony terytorialnej mogą być zmobilizowane w ciągu 4 dni. Zbiórki poszczególnych kompanii obrony terytorialnej mogą być wykonane w ciągu 24 godzin. Ogólny stan liczebny rezerw w Danii wynosi 130 tys. ludzi.

Jutlandzka Dywizja Piechoty może mieć w swoim składzie dwie brygady osłony /zmechanizowane/ i jedną brygadę mobilizacyjną /zmotywowaną/. Przy przerzucie tej dywizji na obszar Szlezwik-Holsztyn skład jej przypuszczalnie będzie wynosił dwie brygady. Na terenie Szlezwik - Holsztyn dywizja może być wzmocniona brygadą NRF.

b/ Na środkowo-europejskim teatrze działań wojennych

WIELKA BRYTANIA

Na terenie Wielkiej Brytanii znajdują się następujące siły lądowe:

- regularne siły lądowe w składzie: 3 Dywizja /5, 19, 24 Brygadowa Grupa Piechoty/;
- 5 Dywizja /28, 39 Brygadowa Grupa Piechoty/;
- 16 Brygadowa Grupa Powietrzno-Desantowa;
- 22 batalion dywersyjno-rozpoznawczy;
- rezerwy sił lądowych: - 13 batalionów piechoty;
 - 44 Brygadowa Grupa Powietrzno-Desantowa;
 - 21 i 23 batalion rozpoznawczo-dywersyjny;
 - jednostki wsparcia.

W Wielkiej Brytanii istnieje Dowództwo Odwódów Strategicznych Sił Lądowych, które odpowiedzialne jest, między innymi, za uzupełnienie Brytyjskiej Armii Renu.

Dowództwu temu podporządkowano następujące siły: - 3,5 Dywizję, 16 i 44 Brygadową Grupę Powietrzno-Desantową, 21, 22 i 23 batalion dywersyjno-rozpoznawczy oraz szereg jednostek wsparcia. Do transportu powietrznego tych jednostek przewiduje się 38 grupę taktyczną lotnictwa transportowego liczącą 7 eskadr. Lotnictwo to może przewieźć w jednym rzucie siły około jednej brygady. Należy spodziewać się, że najszybciej będzie przewożona do Europy 3 Dywizja Piechoty, która posiada swój sprzęt w NRF.

NRF

Po zakończeniu formowania sztabów i jednostek obrony terytorialnej na bazie powiatowych dowództw obrony, które mogą być sztabami batalionów piechoty /82 powiatowe dowództwa obrony/ oraz obwodowych dowództw obrony będących sztabami dywizji piechoty /32 obwodowe dowództwa obrony/ można zmobilizować około 30 lekkich brygad piechoty. Ogólnie NRF posiada 1,3 miliona przeszkolonych rezerwistów.

Stan zapasów mobilizacyjnych na początku 1968 roku przewidziany był dla 600 tysięcy rezerwistów /dla sił lądowych około 300 tysięcy/; w zapasach znajdowało się około 1500 czołgów i około 600 dział.

Te zapasy sprzętu pozwalają na zorganizowanie pięciu dywizji zmechanizowanych i trzech dywizji pancernych.

Do 1975 roku po wprowadzeniu do uzbrojenia czołgów "Leopard" ilość wycofanych czołgów może wzrosnąć do 2 300.

W ciągu 15 dni mobilizacji NRF może zmobilizować około ośmiu związków taktycznych wielkości brygady lub dywizji z tego w Szlezniku - Holsztyn - jeden, w składzie Północnej Grupy Armii trzy, w składzie Centralnej Grupy Armii cztery związki taktyczne.

BELGIA

Belgia posiada 500 tysięcy wyszkolonych rezerwistów, z czego 2/3 przeznaczone jest dla sił lądowych. Uzupełnienia wymaga 1 Korpus, któremu brak około 14 tysięcy żołnierzy; na zorganizowanie i ukompletowanie oddziałów rezerwowych potrzeba będzie około 46 tysięcy żołnierzy. Istniejące dywizje rezerwowe to jest 2 i 4 Dywizja Zmechanizowana mogą osiągnąć gotowość bojową w ciągu 2-3 dni.

Obie dywizje przeznaczone są do wzmocnienia 1 Korpusu. Jedną z tych dywizji może być przeznaczona do odwołu Północnej Grupy Armii. Czas przerzutu dywizji transportem kołowym i kolejowym na teren NRF będzie wynosił 1-2 dni. Dywizje te mogą wejść do walki w 3-cim lub piątym dniu po mobilizacji.

W siłach obrony wewnętrznej Belgia posiada 3 Dywizję Piechoty w składzie trzech brygad oraz sześć samodzielnych kompanii i parakomandosów.

W odwodzie ogólnym znajduje się: 1 pułk powietrzno - desantowy w sile 2 500 ludzi /trzy bataliony/. Belgia dysponuje ponadto przeszkolonymi rezerwami spadochronowymi w ilości około 16 tysięcy ludzi.

HOLANDIA

W siłach 1 Korpusu znajdują się jednostki skadrowane typu "RIM" /bezpośrednie wcielenie mobilizacyjne/, w tym 1 Dywizja Piechoty, dwa bataliony czołgów oraz w 4 Dywizji Zmechanizowanej dwa bataliony piechoty. Dywizje te mogą być uzupełnione w ciągu 1 dnia. Przerzut ich na obszar NRF może trwać 1-2 dni. Jednostki te mogą wejść do działań bojowych po dwóch-trzech dniach.

W składzie jednostek rezerwowych Holandii znajdują się:

- 5 Dywizja Piechoty, 32 Brygada Piechoty /ma być rozwiązana/,
101 Brygada Piechoty, 101 i 102 Zgrupowanie Artylerii Polowej.

Czas potrzebny na zmobilizowanie tych jednostek oblicza się na 2-3 dni. Szkolenie zgrywające może trwać 5-7 dni, a przerzut do rejonów działań od 1 do 2 dni. Czas wejścia do walki po 8-12 dniach po ogłoszeniu mobilizacji.

Holandia posiada około 400 000 przeszkolonych rezerwistów.

W wojskach OTK znajdują się: trzy brygady piechoty ruchome /po jednej w okręgu wojskowym/ oraz 80 plutonów piechoty stacjonarnej.

KANADA

Możliwości przerzutu Brygadowej Grupy Zmechanizowanej z Kanady

- drogą powietrzną -2-3 dni;
- drogą morską -10-12 dni; rozładunek w portach 2-3 dni.

Przy przerzucie drogą morską brygada może osiągnąć gotowość bojową na kontynencie europejskim po 12-15 dniach od czasu rozpoczęcia przerzutu.

IV. ZAŁOŻENIA DOKTRYNALNE UŻYCIA SIŁ ZBROJNYCH PAŃSTW KAPITALISTYCZNYCH NA KONTYNENCIE EUROPEJSKIM

Jak zaznaczyliśmy poprzednio, strategowie amerykańscy przewidują zgodnie z przyjętą strategią elastycznego reagowania, że w konflikcie europejskim, w chwili zarysowania się klęski walczących wojsk, użyją najpierw taktycznej, a potem strategicznej broni jądrowej. Jak widać z przeprowadzonych ćwiczeń, to zanim uderzenie zostanie wykonane nawet taktyczną bronią jądrową, Amerykanie przewidują szereg zabiegów wstępnych. Do zabiegów tych ma należeć: wywarcie presji jądrowej na drodze polityczno-dyplomatycznej; wykonanie uderzenia ostrzegaw-

czego, przez zrzucenie bomby jądrowej gdzieś nad morzami czy terenami nie zamieszkałymi, a dopiero potem uderzenie bronią jądrową w jakiś wybrany cel. Po uderzeniu taktyczną bronią jądrową może być wykonane zmasowane uderzenie środkami strategicznymi. Takie użycie broni jądrowej wynika z koncepcji prowadzenia w Europie wojen lokalnych, skierowanych przeciwko poszczególnym państwom socjalistycznym. Pierwsze głosy wśród strategów Zachodu na temat możliwości prowadzenia wojen lokalnych w Europie dały się słyszeć po agresji Izraela na państwa arabskie. Najgorętszymi zwolennikami takiej koncepcji są militaryści NRF, którzy chcieliby zastosować "Blitzkrieg" nawet siłami NRF, by wchłonąć NRD i zająć zachodnie rubieże Polski.

W ich przekonaniu izraelski "Blitzkrieg" dowiódł, że istnieją możliwości rozstrzygnięcia spornych problemów przez zaskakujące uderzenie i szybkie przeprowadzenie operacji z ograniczonym celem, nawet mniejszymi siłami przeciwko silniejszemu przeciwnikowi. Uderzenie takie mogłoby być rozpoczęte nawet przy pomocy broni konwencjonalnej, a dopiero potem, w zależności od rozwoju sytuacji, mogłaby być użyta broń jądrowa.

Chcąc zamaskować agresywny charakter NATO, politycy i strategowie Zachodu stale podkreślają, że Dowództwo NATO liczy się z faktem, iż działania wojenne rozpoczną państwa socjalistyczne. W związku z tym podkreśla się, że na początku wojny inicjatywa strategiczna, szczególnie na środkowo - europejskim teatrze działań wojennych, może należeć do państwa Układu Warszawskiego, wobec czego przyjmuje się, że przez pierwsze 5-7 dni wojny siły Zachodu będą musiały prowadzić strategiczną operację obronną. W założeniach do ćwiczeń prowadzonych w ostatnich latach na Europejskim Teatrze Wojny przyjmowano, że wybuch wojny był przeważnie poprzedzany okresem napiętej sytuacji w stosunkach międzynarodowych. W okresie tym, siły zbrojne NATO były doprowadzane stopniowo do stanu pełnej gotowości bojowej.

Działania osłonowe w pasie przygranicznym, prowadziły wojska osłony wydzielone w czasie pokoju. Siły główne rozwijano na głębokości od 30-60 km od granicy z NRD.

Do roku 1965, działania opóźniające prowadzono na maksymalną głębokość do 130 km. Obecnie zakłada się, że działania te mogą być prowadzone na głębokość nie większą jak 30-60 km, to jest do ogólnej rubieży: Hamburg, Lüneburg, Getingen, Kassel Bad Hersfeld, Regensburg, Landshut. Tempo działań opóźniających przyjmowano od 15-20 km na dobę. Najczęściej

stosowanym ugrupowaniem armii, korpusów i dywizji był jeden rzut z odwodami. Szerokość pasa obrony armii polowej wynosiła od 240-250 km, a korpusów armijnych od 60-70 km. W ćwiczeniach na środkowo - euro - pejskim teatrze działań wojennych taktyczną bronią jądrową wykorzystywano niekiedy już po 10 godzinach /a nawet wcześniej/ od chwili rozpoczęcia działań wojennych, najpóźniej zaś po 3 dniach od wybuchu wojny.

Po rozpoczęciu działań wojennych, strategzy Zachodu przewidują utworzenie pasów skażeń promieniotwórczych na rubieżach rzeki Wiłży i Odry by nie dopuścić wojsk Związku Radzieckiego na tereny Niemiec Zachodnich. Przewidują oni również wykonanie uderzeń jądrowych na ważne węzły komunikacyjne, ośrodki przemysłowo - ekonomiczne, polityczne i mobilizacyjne na terytorium państw Układu Warszawskiego. Celem tych uderzeń ma być izolacja strefy działań bojowych i pozabawienie przeciwnika możliwości prowadzenia wojny, poprzez zniszczenie potencjału ludnościowego i gospodarczego.

Zdaniem Zachodu, uderzenia te umożliwiłyby zmianę niekorzystnego dla NATO stosunku sił, a w konsekwencji doprowadziłyby do przejścia inicjatywy strategicznej i przejścia do przeciwuderzenia. Twierdzenia militarystów Zachodu, że zakładanie komór na fugasy jądrowe jest dowodem przygotowań obronnych, jest oczywiście kłamstwem propagandowym. Budowa tych zapór jest niczym innym jak tylko zabezpieczeniem sobie strategicznej rubieży wyjściowej do działań zaczepnych. Śledząc przebieg ćwiczeń odbywanych na terenie NRF musimy dojść do szeregu ważnych dla nas wniosków.

Dowództwo sił zbrojnych NATO stale utrzymuje gotowość bojową swoich wojsk do agresywnych działań zaczepnych. Ugrupowanie wojsk Paktu NATO umożliwia w stosunkowo krótkim czasie przeprowadzenie skrytej mobilizacji i przejście do działań zaczepnych, bądź tylko siłami NRF, bądź po stosunkowo krótkich przegrupowaniach wszystkimi siłami NATO. Koncentracje poszczególnych związków taktycznych mogą następować w marszu ku zachodnim granicom NRD i Czechosłowacji.

Osiąganie gotowości bojowej, wyjście z garnizonów, przemarsz do granic i rozwinięcie na podstawach wyjściowych, może odbyć się w czasie od 6 do 12 godzin. Czas ten zależy od odległości garnizonów poszczególnych jednostek od rubieży rozwinięcia. Rozpatrując wariant wojny lokalnej spowodowanej przez NRF, należy spodziewać się uderzenia 1 Korpusu niemieckiego na północ i południe od Berlina, a uderzenia 2 i 3 Korpusu na Czechosłowację.

Uderzenia te byłyby poprzedzone zmasowanymi nalotami lotnictwa konwencjonalnego na wojska, węzły kolejowe i drogowe, linie zaopatrzenia, bazy i ośrodki mobilizacyjne.

W tym wariantcie wojska innych państw członków NATO, znajdowałyby się w drugim rzucie, w gotowości do wejścia do bitwy w odpowiednim momencie.

W drugim wariantcie, gdyby NATO rozpoczęło działania zaczepne wszystkimi siłami, należy spodziewać się, że po skrytej mobilizacji, skrytym uzupełnieniu i wyposażeniu swych wojsk, rozpoczęłyby się działania wojenne bez wypowiedzenia wojny dla uzyskania zaskoczenia. Prawdopodobnie i w tym wariantcie nastąpiłoby zmasowane uderzenie lotnictwem konwencjonalnym, w ślad za którym weszłyby do walki Północna i Centralna Grupa Armii. Północna Grupa Armii rozwijałaby działania na północ i południe od Berlina, a Centralna Grupa Armii na Czechosłowację. Uderzenie lotnictwa konwencjonalnego miałoby na celu rozbięcie pierwszego rzutu strategicznego sił zbrojnych Układu Warszawskiego.

W wypadku uderzenia całością sił zbrojnych NATO, 1 Korpus holenderski mógłby znajdować się bądź w pierwszym, bądź w drugim rzucie. Bardziej prawdopodobne jest pozostawienie go w drugim rzucie.

Najpoważniejszą siłę w Północnej Grupie Armii reprezentuje 1 Korpus niemiecki. Należy się spodziewać, że jego rozbięcie mogłoby doprowadzić do zakamania się całej Północnej Grupy Armii. Rozbięcie tej grupy armii i wyjście na wybrzeża Bałtyku uniemożliwi dowóz nowych jednostek z Wielkiej Brytanii i utrudni przerzucenie wojsk ze Stanów Zjednoczonych. Drugą poważną siłę w Północnej Grupie Armii stanowi 1 Korpus brytyjski. Najsłabsze są 1 Korpus holenderski i 1 Korpus belgijski.

Centralna Grupa Armii stanowi podstawową siłę wojsk NATO. Trzon tej Grupy Armii stanowi 7 Armia amerykańska oraz 2 i 3 Korpus niemiecki. Zniszczenie tych sił przekreśla jakiegokolwiek możliwości działań wojsk Paktu NATO. Rozpatrując wariant obronny, Dowództwo NATO przewiduje, że ewentualne uderzenie wojsk Paktu Warszawskiego byłoby powstrzymywane najpierw oddziałami osłony w pasie nie głębszym niż 30 - - 60 km.

Z rubieży tej weszłyby do walki jednostki Północnej i Centralnej Grupy Armii wykonując przeciwuderzenia. Dalsze wdzieranie się wojsk Układu Warszawskiego powstrzymywałyby odwody operacyjne Północnej i Centralnej Grupy Armii wykorzystując pasy min jądrowych do kanalizowania naciera -

jących jednostek przeciwnika. W dalszej kolejności weszłyby do akcji odwoły strategiczne, to jest te jednostki, które zostałyby zmobilizowane w poszczególnych państwach kapitalistycznych Europy Zachodniej lub które zostałyby przerzucone transportem morskim i powietrznym z Wielkiej Brytanii i ze Stanów Zjednoczonych.

Użycia broni jądrowej ze strony NATO należałoby spodziewać się, w momencie narastania kryzysu w rozgrywającej się bitwie. Może być ona użyta bądź po kilku godzinach, bądź po kilku dniach. Celem zapewnienia pomyślnego rozwoju działań Paktu Warszawskiego /po załamaniu uderzenia wojsk NRF czy całych sił NATO/, duże znaczenie miałyby zniszczenie potencjału przemysłowego oraz sieci magazynów logistycznych przeciwnika.

Celowe jest izolowanie Europy Zachodniej od dowozu ludzi, sprzętu i zaopatrzenia przez Atlantyk i Morze Północne. Zahamowanie dowozów spowodowałoby kryzys materiałowy wojsk NATO. Zasoby własne Europy nie pozwoliłyby prowadzić działań bojowych na dłuższą metę.

Przy rozpatrywaniu sił państw kapitalistycznych na środkowo-europejskim teatrze działań wojennych należy brać pod uwagę możliwość przystąpienia do wojny po stronie NATO również takich państw jak Francja, Austria i Hiszpania.

Wyk. w 500 egz.

Egz. nr 1-500-B.Tajna
Wyk. Lewandowski, płk dypl.
Druk JD, dn. 11.3.69 r.
nr ks. 0371/0686/WW.
Kor. Zespół

Z A Ł A C Z N I K I

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW

1. Obecny stan strategicznych środków napadu jądrowego Stanów Zjednoczonych.
2. Stan liczbowy strategicznych wyrzutni i bombowców Stanów Zjednoczonych 1960-1972.
3. Możliwości jednorazowego udźwigu lotnictwa transportowego bazującego na terytorium Stanów Zjednoczonych.
4. Stan samolotów i rozmieszczenie regularnych sił lotnictwa taktycznego Stanów Zjednoczonych.
5. Rozmieszczenie okrętów desantowych sił amfibijnych Stanów Zjednoczonych.
6. Możliwości przerzutu sił ze Stanów Zjednoczonych do Europy transportem morskim i powietrznym.
7. Siły morskie wschodniego Atlantyku i Morza Śródziemnego za czas wojny /wariant/.
8. Ilość samolotów w zespołach lotniskowców uderzeniowych na wschodnim Atlantyku i Morzu Śródziemnym.
9. Dane charakterystyczne lotnictwa pokładowego.
10. Ilości okrętów bojowych państw NATO w poszczególnych akwenach.
11. Liczba okrętów i statków potrzebna do przerzutu DZ i DPanc.
12. Stan obecny strategicznych sił jądrowych w Europie oraz możliwe ich wzmocnienie przez Stany Zjednoczone na wypadek wojny, oraz przewidywany stan tych sił w latach 1970-75.
13. Stan liczbowy taktycznych samolotów bojowych w siłach powietrznych państw kapitalistycznych w Europie.
14. Charakterystyka taktycznych samolotów myśliwskich państw NATO.
15. Ilość samolotów bojowych w TSP, Francji i siłach powietrznych państw neutralnych na SETDW.
16. Narastanie sił w lotnictwie taktycznym NATO Francji i państw neutralnych na SETDW.
17. Stan sił lądowych NATO i innych państw kapitalistycznych w Europie.

Tabela 1

Obecny stan strategicznych środków napadu jądrowego
Stanów Zjednoczonych

Wyszczególnienie	Stan ogólny	Z tego w ciągłej gotowości bojowej
Wyrzutni pocisków TITAN II	54	54
Wyrzutni pocisków MINUTEMAN	1000	1000
Okrętów i wyrz.poc.POLARIS	41-656	33-528
Razem wyrzutni	1714	1582
Samolotów B-52	550	550
Samolotów B58	80	80
Samolotów FB-111	15	15
Razem samolotów	645	645
Razem wyrzutni i samolotów	2359	2227

Tabela 2

STAN LICZBOWY STRATEGICZNYCH WYRZUTNI I BOMBOWCÓW STANÓW ZJEDNOCZONYCH
w latach 1960 - 1972

Rodzaj środka	Ilość wyrzutni - samolotów											
	1960	1963	1964	1965	1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972	
1. Wyrzutni pocisków ATLAS	18	126	126	99	-	-	-	-	-	-	-	-
Wyrzutni pocisków TITAN	-	54	108	108	54	54	54	54	-	-	-	-
Wyrz. poc. MINUTEMAN I	-	20	150	450	650	650	500	450	300	150	-	-
Wyrz. poc. MINUTEMAN II	-	-	150	250	300	350	500	500	500	500	500	500
Wyrz. poc. MINUTEMAN III	-	-	-	-	-	-	-	50	200	350	500	500
Określ. wyrz. poc. POLARIS	5-80	10-160	16-256	25-400	31-528	41-656	656	656	36-576	26-416	15-256	15-256
Określ. wyrz. poc. Posejdon	-	-	-	-	-	-	-	-	5-80	15-240	25-400	25-400
RAZEM:	98	360	790	1307	1532	1710	1710	1710	1656	1656	1656	1656
Samolotów B-47	1050	975	650	250	-	-	-	-	-	-	-	-
Samolotów B-52	800	744	720	680	645	555	550	455	345	250	245	245
Samolotów B-59	90	90	110	100	95	80	80	80	80	-	-	-
Samolotów FB-111	-	-	-	-	-	-	15	40	130	210	210	210
RAZEM:	1940	1809	1480	1030	740	635	645	575	555	460	455	455
Stosunek stów do pocisków	17:1	5:1	1,8:1	1:1,3	1:1,3	1:2,6	1:2,6	1:3	1:3,2	1:3,5	1:3,5	1:3,5
OGÓŁEM	2038	2169	2270	2337	2272	2345	2355	2285	2211	2116	2111	2111

Tabela 3

Możliwości jednorazowego udźwigu lotnictwa transportowego
bazującego na terytorium Stanów Zjednoczonych

Wyszczególnienie	Liczba stów		Udźwig w t przy przerzut. na odl.		Maksymalna liczba ludzi
	Ogółem	75% sprawnych technicznie	6000 km	8000 km	
Dowództwo Wojskowego Transp. Powietrznego	496	373	8735	6200	37680
Gwardia Narodowa	200	150	1956	1332	12660
Rezerwa z lot. cyw.	265	265	1384+ 20000 ludzi	20000 ludzi	20000
Zorganizowane rezerwy	568	426	1800	1500	12000
Transport lot.takt.	348	261	2610	-	23940
Razem:	1877	1415	16485ton+ 20030 ludzi	9032ton +20030 ludzi	106 280

Tabela 4

STAN SAMOLOTÓW I ROZMIESZCZENIE REGULARNYCH SIŁ LOTNICIWA
TAKTYCZNEGO STANÓW ZJEDNOCZONYCH

Wyszczególnienie	W siłach powietrznych NATO		W Azji Wietnam, Syjam Filipiny, Tajwan, Japonia	Na terytorium Stanów Zjednoczonych	Razem
	Na śród.europ. TDW	Na pokudn. europ. TDW			
17 ALT	268 /NRF/	-	-	-	268
3 ALT	315 /W.Bryt./	-	-	-	315
16 ALT	60 /Hiszp./	-	-	-	60
40 GIŁ	-	36 /Włochy/	-	-	36
5,7,13 ALT	-	-	około 1200	-	1200
9 i 12 ALT	-	-	-	900	900
RAZEM:	643	36	1200	900	2779

Tabela 5

ROZMIESZCZENIE OKRĘTÓW DESANTOWYCH SIŁ AMFIBIJNYCH
STANÓW ZJEDNOCZONYCH

Wyszczególnienie	w linii	Zachodni Atlantyck	M.Śródz. VI Flota	Zachodni Pacyfik VII Flota	Wschodni Pacyfik	w rezerwie
Okrety sztabowe sił desantowych	5	2	-	1	2	-
Transportowce i doki	30	12	2	5	11	-
Transportowce desan- towe wojsk	25	7	2		11	-
Szybkie transp.de- santowe wojsk	26	3	-	11	12	58
Transportowce desan- towe sprzętu	18	8	2	2	6	3
Duże okręty desantowe	63	17	1	29	16	2
Razem:	167	49	7	48	58	63

Tabela 6

MOŻLIWOŚCI PRZERZUTU SIŁ ZE STANÓW ZJEDNOCZONYCH DO EUROPY TRANSPORTEM MORSKIM I POWIETRZNYM / Numeracja ZT^{xx}/ możliwy wariant/

	M do M+3	M+4 do M+7	M+8 do M+11	M+12 do M+15	M+16 do M+20	M+21 do M+24	M+50-60
Transport powietrzny	2 DPanc 5 DZ z lekkim x/ uzbrojeniem	82 DFD w pełnym składzie z 14700 ton uzbrojenia	1 DPanc i 197 BP z lekkim uzbrojeniem	28 DP GN, 1,2 BP / 2ADZ z lekkim uzbrojeniem/	38 DP GN z lekkim uzbrojeniem	Inne związki zmobilizowane	
Transport morski	Ładowanie na statki 5-6 dywizji	Przejście morzem			Wyładowanie w portach Europy		
Razem	dwie dywizje: 2 DPanc 5 DZ	trzy dywizje: zje: 2 DPanc 5 DZ 82 DFD	trzy dywizje: 1,2 DPanc 5 DZ 82 DFD 197 BP	pięć dywizji: 1,2 DPanc 5 DZ 28 DP, 1,2 BP 24 DP 82 DPD, 197 BP		do pięciu dyw. 2 DFM, 6 DZ 29,69 i 194 BP oraz trzy bryg. piech. ze sprzętem z GN razem 16 dyw.	do 5-ciu dyw. z GN, razem 15 dyw.

x/ Sprzęt ciężki w NRF.

xx/ WG informatora o siłach zbrojnych głównych państw kapitalistycznych /MON - Zarz. II, 1968 r. po uzupełnieniu nowymi danymi/.

Tabela 7

SILY MORSKIE WSCHODNIEGO ATLANTYKU I MORZA ŚRÓDZIEMNEGO
NA CZAS WOJNY /wariant/

Rodzaj okrętów	Wschodni Atlantyk		Morze Śródziemne /6 Flota/	
	stan aktualny	stan wojenny	stan aktualny	stan wojenny
Lotniskowce UD	-	3-4	2	2
Lotniskowce ZOP	1	2	2	2
AOP Polaris	10	20	10	10
Okręty podwodne	-	10	3	13
Niszczyciele	-	20	24	34
Krażowniki	-	1	1	1
Fregaty	-	-	1	1
Okręty spec. przeznaczenia	-	50	74	80
Razem okrętów	11	106-107	117	143

Tabela 8

IŁOŚĆ SAMOLOTÓW W ZESPOŁACH LOTNISKOWCÓW UDERZENIOWYCH
NA WSCHODNIM ATLANTYKU I MORZU ŚRÓDZIEMNYM

Rejon	Skład zespołu uderzeniowego /okrętów/	Ilość samolotów	Ilość samolotów nosicieli broni jądrowej	Ilość amunicji jądrowej około	Uwagi
Wsch. Atlantyk o pkn obszar M. Norweskiego	/5-6/	237-316	143-186	500 szt.	3-4 lot. SZ 2 lot. W.B.
M. Śródziemne	2	170	96	250	
Razem:	7-8	407-486	239-282	750	

Na lotniskowcach amerykańskich może być od 72 do 86 samolotów, w tym 39-48 nosicieli broni jądrowej.

Zapasy amunicji jądrowej od 108 do 144 jednostek na lotniskowiec. Na lotniskowcach brytyjskich może być około 30 samolotów, w tym 12 do 15 nosicieli broni jądrowej. Zapasy amunicji jądrowej wynoszą do 30 jedn.

Tabela 2

DANE CHARAKTERYSTYCZNE LOTNICTWA POKŁADOWEGO

Oznaczenie i nazwa samolotu	Typ	Prędkość maks. km/godz.	Taktyczny promień dział./km	Pułap	Udźwig bomb/kg	Uzbrojenie jądrowe
RA - 5 C Vigilante	ciężki szt. rozp.	2200	1850	21000	6340	bomby 1x od 0,5 do 1850 KT
A 3 - D Skywarrior	ciężki szt.	1000	2600	13700	5800	- 1x od 0,5 do 1850 KT
A - 6 A Intruder	ciężki szt.	1100	1850	10000	8000	Bullpup
A-4C Skyhawk	szturmowy	1100	1750	12000	3720	- 1x do 1000 KT
A-1 H Skyraider	szturmowy	580	1850	7600	2940	- 1x do 50 KT
Mk 1 Buccaneer	ciężki szturmowy	1160	2200	1200	3600	Bullpup 1 x 20 KT
Mk 2 Buccaneer	ciężki szturmowy	1450	-	-	.	1 x 20 KT

Państwo

Stany Zjednoczone

Wielka Brytania

Tabela 10

ILOŚĆ OKREŚLONYCH PAŃSTW NATO W POSZCZEGÓLNYCH AKWENACH

Państwo	Morze Bałtyckie	Morze Północne	Kanał La Manche	Wsch. Atlantyk/ Kan. Pristolski i Zat. Biskajaska/	Wsch. Atlantyk i Morze Norweskie	Morze Śródziemne	Razem
USA	-	-	-	-	12-13	41	53-54
NRF	68	18	-	-	-	-	86
Wielka Brytania	-	5	16	68	-	-	89
Francja	-	-	3	30	-	38	71
Holandia	-	28	-	-	-	-	28
Belgia	-	9	-	-	-	-	9
Dania	48	-	-	-	-	-	48
Norwegia	-	34	-	-	28	-	62
Włochy, Turcja Grecja	-	-	-	-	-	185	185
Razem:	116	94	19	98	40-41	264	631-632

Tabela 11

LICZBA OKRĘTÓW /STATKÓW/ POTRZEBNA DLA PRZERZUTU
DYWIZJI ZMECHANIZOWANEJ I PANCERNEJ

Wyszczególnienie	Dywizje	
	DZ	DPanc
Stan liczebny	16000	16000
Potrzebny tonaż:		
- na jednego żołnierza w BRT	12	15
- na dywizję w BRT	190000	do 240000
Średnia wyporność transp. w BRT	7500	7500
Ilość transportowców potrzebna do przewozu	26	do 33

Tabela 12

STAN OBECNY STRATEGICZNYCH SIŁ JADROWYCH W EUROPIE WRAZ Z MOŻLIWYM ICH WZMOCNIENIEM
PRZEZ STANY ZJEDNOCZONE NA WYPADEK WOJNY ORAZ PRZEWDYWANY STAN TYCH SIŁ W LATACH 1970-75

O k r e s y	Ilość strategicznych środków napadu jądrowego w Europie						
	przed wzmocnieniem		Razem		po wzmocnieniu		Ogółem
	poc. balist.	bomb. strat.	poc. balist.	bomb. strat.	poc. balist.	bomb. strat.	
1968 r.	361	124	485	521	259	780	
Lata 1970-71	425	100	525	585	190	775	
Lata 1972-75	473	100	573	633	160	793	

1/ Stany Zjednoczone okręty podwodne - 10 AOP Morze Północne; 10 AOP Morze Północne; W.B.-1 AOP; Francja 25-SSRS = 361 poc. bal.

2/ Wielka Brytania - 88 bomb; Francja 36; Razem 124 bomb strat.

3/ Po wzmocnieniu dodatkowymi AOP - dane przybliżone.

4/ Po wzmocnieniu bombowcami strategicznymi ze Stanów Zjednoczonych - dane przybliżone.

5/ Dane przewidywane na podstawie programów zbrojeń.

Tabela 13

STAN LICZBOWY TAKTYCZNYCH SAMOLOTÓW BOJOWYCH W SIŁACH POWIETRZNYCH PAŃSTW KAPITALISTYCZNYCH
W EUROPIE

Rozmieszczenie	Przynależność	Ilość taktycznych samolotów bojowych w linii				
		Ogółem	Z tego:		Myśliwców OPL	Rozpoznawcze
			Ogółem	Uderzeniowych		
Północnoeuropejski TDW	NATO	277	111	-	78	88
	Szwecja/neutr./	588	240	-	300	48
Razem północnoeuropejski TDW	NATO i państwa neutralne	865	351	-	378	136
Środkowoeuropejski TDW	NATO	1530	958	804	268	304
	Hiszpania, Austria, Szwajcaria /neutr./	648	125	-	477	36
Razem na ŚETDW	Francja NATO, Francja i państwa neutr.	479	335	48	96	48
Północnoeuropejski TDW	NATO	952	597	192	232	123
Razem w Europie	NATO	2749	1656	296	578	515
	Francja	480	336	48	96	48
	Państwa neutr.	1226	362	-	777	84
Ogółem w NATO i państwach neutralnych	NATO i państwa neutralne	4465	2367	1044	1451	647

Tabela 14

CHARAKTERYSTYKA TAKTYCZNYCH SAMOLOTÓW MYŚLIWSKICH PAŃSTW NATO

Oznaczenie i nazwa	Rok wpr. w uzbr.	Pręđ. km/h	Promień działania		Pakap /M	Bomby konn. kg	Uzbrojenie		Dziątka, ilość, kaliber
			małe H	duże H			Bomby jądrowe KT	Poc. rakietowe	
F-84F Thunderstreak	1954	1100	600-800	1600	14000	1800	1x2,6;9;47	-	6x12,7 4x20
F-100D Super Sabre	1955	1480	640	1300	15000	1350	1x2,5;9;28 47;75;300; 1000;1100	2 x Bullpup	
F-101B Voodoo	1957	1900	800	1800	20000	-	do 110 KT	2 x Bullpup	4x20
F-104G Starfighter	1960	2250	540	1200	18000	1800	75;10;40;130	2 x Bullpup	1xVulcan
F-105D Thunderchief	1960	2220	750	1500	15000	6000	10;40;75;130	4 x Sidewinder	1xVulcan
							4 x " "	4 x " "	
F-4 C Phantom	1964	2500	ok. 700	1600	21000	6500	300;1000; 1100	2 x Bullpup	1xVulcan
							0,5;2;10;50 75	4x Sparrow-3	1xVulcan
F-111 A	1967	ok. 3000			19000	tak	130;300;1000 1100	4xBullpup Bullpup, Sparrow	1xVulcan
A-7D Corsair	1968	1100		zasieg 4800km	15000	6800	od 0,5 do 1100	SPRAM	1xVulcan
Mirage III	1963	2300	550	900	18000	900	do 60	różne	2x20
Lightning F-5	1967	2400	-	600	18000	900	-	3xMatra 511,530	2x20
F-1127 Herrier	1968	ok. 1000	-	300	-	ok. 900	-	lub AS-30, AA-25	2x20
Jaguar	1970-71	ok. 1800	660	ponad 1000	-	4500	-	44 Martel	2x20
							tak	tak	-
F-5 Freedom Fighter	1967	1500	500	900	15200	2600	tak	2xBullpup	tak
Hunter GF-6	1957	1150	ok. 500	ok. 1000	16000	900	-	2xSidewinder	2x20
G-9 Fiat	1960	1100	290		15000	450	-	148 niekier. 2xAS-30	4x30 2x30lub 4x12,7

Tabela 15

ILOŚĆ SAMOLOTÓW W TSP NATO, FRANCJI I SIŁACH POWIETRZNYCH PAŃSTW
NEUTRALNYCH NA ŚRODKOWOEUROPEJSKIM TDW

Związki organizacyjne	Przynależność		Ilość taktycznych samolotów bojowych w linii				
	Państwowa	Operacyjna	Ogółem		Z tego:		
			Razem	Z tego NBJ	Mysliwskich OFL	Rozpoznawczych	
2 PTSP	Gr. Lotn. "Północ" /NRF/	NATO	144	90	36	36	18
	Brytyjskie lot. w NRF	NATO	118	48	48	24	46
	Siły powietrzne Holandii	NATO	140	86	36	36	18
	Siły powietrzne Belgii	NATO	140	86	61	36	18
	Razem w 2 PTSP	NATO	542	310	181	132	100
	17 ALT /USA/	NATO	334	234 ^{x/}	234	100	54/w tym 18 NBJ/
4 PTSP	3 ALT /USA/	NATO	306	270 ^{xx/}	270	-	54/w tym 36 NBJ/
	Gr. Lot. "Południe" /NRF/	NATO	252	144	72	36	72
	1 DLT /Kanada/	NATO	96	72	72	-	24
	Razem w 4 PTSP	NATO	988	648	648	136	204
	Razem na ŚETDW w NATO	NATO	1530	958	804	268	304
	Siły powietrzne Francji	?	480	336	48	96	48
	Siły powietrzne Austrii, Hiszpanii i Szwajcarii	neutr.	637	125	-	477	38
	Ogółem na ŚETDW w NATO i państwach neutralnych	NATO i neutr.	2647	1418	852	841	390

x/ W tym 18 rozpoznawczo-uderzeniowych /NBJ/

xx/ W tym 36 rozpoznawczo-uderzeniowych /NBJ/

xxx/ Bez Portugalii i 54 samolotów 16 ALT /USA/ w Hiszpanii

Tabela 16

NARASTANIE SIŁ W LOTNICTWIE TAKTYCZNYM NATO, FRANCJI I PAŃSTW NEUTRALNYCH
NA ŚETDW

Wyszczególnienie	Ilość samolotów w linii				
	Ogółem	Z tego:			Rozpoznawczych
		Uderzeniowych	Z tego	Mysliwskich OPL	
NATO	Stan obecny	542	181	132	100
	Prawdopodobne narastanie sił do M+5+6 /około/	200	18	60	20
	Razem w M+5+6	742	199	192	120
	Prawdopodobne narastanie sił od M+7 do M+15 /około/	270	30	40	60
	Razem	1012	600	232	180
FRANCJA	Stan obecny	988	648	136	204
	Prawdopodobne narastanie sił od M+do M+5+6 /około/	480	280	80	100
	Razem w M+5+6	1468	928	216	304
	Prawdopodobne narastanie sił od M+7 do M+15 /około/	660	300	160	100
	Razem	2128	1348	376	404
inne państwa	Razem 2 i 4 PTSP - obecnie	1530	829	268	304
	Razem 2 i 4 PTSP - w M+5+6	2210	1127	408	424
	Razem 2 i 4 PTSP - w M+15	3140	1948	608	584

Wyszczególnienie	Ilość samolotów w linii			
	Ogółem	Z tego:		
		Uderzeniowych	Mysliwskich OPL	Rozpoznawczych
		Razem	NBJ	
2 i 4 PTSP + siły powietrzne Francji i państw neutralnych	2666	1415	910	383
2 i 4 PTSP + siły powietrzne x/ Francji i państw neutralnych	2762	1455	1201	409
2 i 4 PTSP + siły powietrzne x/ Francji i państw neutralnych	3100	1881	1482	585

x/ Państwa neutralne bez narastania sił.

Tabela 17

STAN SIŁ LĄDOWYCH NATO I INNYCH PAŃSTW KAPITALISTYCZNYCH W EUROPIE

TDW	Siły lądowe Państw NATO				Narodowe Siły lądowe Państw NATO				Siły lądowe innych państw				Razem na TDW		
	KA	dy-wizyje	bryga-ty	wyrz. rak.	artył. atom.	KA	dy-wizyje	bry-gady	wyrz. rak.	artył. atom.	KA	dy-wizyje		bryga-ty	wyrz. rak.
Północnoeuropejski TDW:															
1. DANIA	-	-	3	-	-	-	-	3	-	-	-	-	-	-	-
2. NRF	-	1	-	10	18	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. NORWEGIA	-	-	1	-	-	-	-	9	-	-	-	-	-	-	-
4. SZWECJA	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7/ekwiw/	-	-
5. FINLANDIA	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	-	-
RAZEM	-	1	4	10	18	-	-	12	-	-	-	-	14	-	-
Środkoeuropejski TDW:															
1. NRF	3	11	-	70	540	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. STANY ZJEDNOCZONE	2	5	-	56	626	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. WIELKA BRYTANIA	1	3	-	12	36	-	2	2	-	-	-	-	-	-	-
4. BELGIA	1	2	-	12	20	-	2	1	-	-	-	-	-	-	-
5. HOLANDIA	1	2	-	12	20	-	1	6	-	-	-	-	-	-	-
6. PORTUGALIA	-	-	-	-	-	-	1	10	-	-	-	-	-	-	-
7. FRANCJA	-	-	-	-	-	2	5	-	-	-	-	14	-	-	-
8. HISPANIA	-	-	-	-	-	-	-	-	-	9	-	-	-	-	-
9. AUSTRIA	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10. KANADA	-	-	1	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
RAZEM	8	23	1	166	1242	2	11	19	-	-	-	14	10	-	-
Południowoeuropejski TDW:															
1. WŁOCHY	3	7	7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. GRECJA	3	9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. TURCJA	5	15	12	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
RAZEM	11	29	19	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
RAZEM W EUROPIE	19	53	24	176 ^{x/}	1260 ^{x/}	2	11	31	-	-	9	14	24	-	-
<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> dyw. - 1 SEDDW </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> bryg. - 30 </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> dyw. - 48 </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> bryg. - 20 </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> Pid ETDW </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> dyw. - 29 </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> bryg. - 19 </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> dyw. - 78 </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> bryg. - 79 </div>															

x/ Nie uwzględniono środków przeniesienia broni jądrowej w siłach narodowych. Brak danych.

